

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT VOOR ONZE VROUWELIJKE JEUGD

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK—WIRTZ EN P. KEUNING

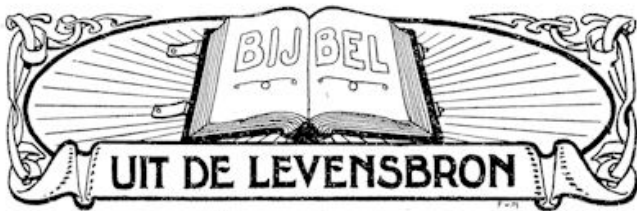
MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: DR. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, DR. J. VAN DER VALK

Redactie-Adres: P. KEUNING te NIJVERDAL

Uitgever: E. J. BOSCH Jbzn. te BAARN

Versijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.25 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

ZIET OMHOOG.

Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zoo ziet omhoog, en heft uwe hoofden opwaarts, omdat uwe verlossing nabij is. Luk. 21 : 28.

De Heiland heeft met Zijn discipelen gesproken over de oordeelen, die Israël en Jeruzalem treffen zouden. In die oordeelen ziet Jezus óók reeds het begin van dat oordeel, dat eenmaal zal gaan over de gansche aarde. Hij, de Zone Gods, weet, wat geschieden zal. Hij brengt alle gebeurtenissen met elkaar in verband, kent den samenhang aller dingen, overziet in vogelvlucht geheele tijdperken en daarom is het, dat Hij, sprekend over Jeruzalem, reeds ziet verre in de toekomst en, zonder een merkbaaren overgang, ook reeds spreekt over het laatste der dagen.

Nu willen de discipelen weten, wanneer al die dingen, door Jezus aangekondigd, zullen komen. De Heiland zegt hun, hoe zij kunnen weten, wanneer de tijd van het oordeel aanstaande is. Een groote verdrukking zal dan komen. Als Jeruzalem door heirlegers omsingeld wordt, is de verwoesting nabij. 't Zwaard zal woeden en Jeruzalem wordt van de heidenen vertreden. Daar zullen groote teekenen zijn in de zon en maan en sterren, en op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven, en den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

Dan komt het einde. Dan komt de Zoon des menschen. Jezus kent alzoo de benauwing, die over de volkeren

der aarde zal komen; Hij kent al de ellende, die het deel Zijner discipelen zal zijn.

Zij zullen van allen gehaat worden; ouders en broeders en magen en vrienden worden hun tot tegenpartij en sommige der discipelen zullen gedood worden. O, wat zal hun angst en benauwing groot zijn. Wat zullen ze roepen tot den Heere om hun eindelijke verlossing.

De Heiland weet dit alles en Hij heeft medelijden met de Zijnen. Vandaar dat Hij hun, over het lijden, dat komen zal, heen, wijst op de *verlossing*.

Als deze dingen beginnen te geschieden, moeten zij omhoog zien. Dan moeten zij daar staan, met de hoofden opgeheven, vol verwachting opblikkend naar boven. Want dan, als ze bijna bezwijken, als ze schier vergaan van angst en kommer, is de verlossing nabij. Immers, dan komt Jezus, de Zoon des menschen, Zijn discipelen te hulp.

Ziet omhoog!

Ja, de vervolging komt, maar ziet omhoog! Nood en ellende en angst en benauwing naderen, maar ziet omhoog! Dat is het begin van het einde en gij, discipelen, hebt alles, wat over u komt, te aanvaarden als het noodzakelijk kwaad, dat uw verlossing bespoedigen zal.

Uw verlossing is nabij. Dát zult ge weten, als de hel op aarde zal zijn losgebroken en de elementen ontketend zullen zijn. Lang hebt gij gewacht op de wederkomst van den Zoon des menschen, zie, nu komt Hij, en de benauwing, die u omgeeft, is de profetie van Zijn verschijning. Daarom.... ziet niet naar de aarde. Uw blik moet omhoog geslagen en heft uwe hoofden op. Als gij de aarde uit het oog verliest, groet u de hemel.

* * *

Ook wij leven in tijden van groote benauwing. Och, niet in de eerste plaats, omdat we te weinig voedsel hebben en het distributie-wee ons pijnigt, maar omdat de machten der hel schijnen losgelaten op de aarde.

Het recht struikelt op de straten; de massa's botsen tegen elkaar; overal is dood en vernieling. En de enkeling? Wie vraagt er nog naar zijn broeder, zijn naaste, zijn medemensch? „Ieder voor zich”, is het parool ge-

worden. De misdaad verschuilt zich niet meer, maar vertoont zich openlijk op de straten; de gevangenis is zijn te klein, om alle misdadigers te bergen.

Maar denken we aan ons-zelf en vragen we ons eens af, of ook wij niet in deze tijden menigmaal te gemakkelijk heenglijden over schuld en zonde? Of ook wij niet te veel zien naar de aarde, ons te vast hechten aan de dingen, die voorbij gaan? Nog is het einde niet, maar toch, de teekenen der tijden wijzen naar het einde heen; het zou kunnen zijn, dat wij reeds aanschouwers waren van het begin dezer dingen.

Ziet dan omhoog.

Als de zonde aanklopt, als de verzoeking zoo zwaar is en de strijd zoo bang. Ziet omhoog, want Jezus komt. Zijn komst wordt reeds van verre aanschouwd en achter het donkere gordijn, dat Hem voor onzen blik nog verbergt, klinken toch reeds Zijn naderende voetstappen.

Ziet omhoog! Over de aarde spreidt zich dikke duisternis en van de slagvelden roept een stem des bloeds om wraak.

Ziet omhoog! want daarboven is licht. Vraagt niet ongelooft naar het „waarom” dezer dingen, maar geloof, dat ook zij voorspellen de aanstaande komst van Hem, die ook alle gebeurtenissen van onzen tijd opnam in Zijn raadsbesluit; die ze gebruiken zal, om Zijn werk te voleindigen.

Deze dingen moeten geschieden, zal Jezus komen. O, we weten het wel, dat mag ons niet koud en ongevoelig maken voor de smart, die geleden wordt, voor de tranen, die worden vergoten, voor het bloed, dat vloeit, maar toch, het is een troost en het blijft een troost voor de discipelen des Heeren, dat ook deze dingen moeten medewerken ter bereiking van het Goddelijk doel.

Zie dan in den nood onzer tijden de voorspelling van den Zoon des menschen bewaarheid. Hij heeft ons dit alles voorzegt.

* * *

Ja, ziet omhoog!

Onze zorgen zijn wel groot en veel. We weten bijna niet meer, waarmee we ons voeden en kleeden zullen. De dingen des dagelijkschen levens nemen ons bijna geheel in beslag. Is het niet waar, dat we soms gevaar loopen, voor de dingen dezer aarde de dingen des hemels te vergeten?

Dat wordt wel weer anders, als we van de aarde omhoog blikken; als we de dingen, die we nu zien gebeuren, deel zien uitmaken van een Goddelijk plan; als over lijken en bloed en wreedheid en misdaad het licht des hemels begint te schijnen. O, onze nood, onze benauwing, wordt zoo klein, als wij naar den hemel zien.

Ge hebt wel eens op een heerlijken zomerdag op de heide gestaan. Dan zaagt ge uit over die wijde, wijde vlakte; wat waart ge klein en nietig bij dat ruime, groote veld om u. Maar toen zaagt ge omhoog en toen was het u, of de uitgestrektheid van de heide versmolt in de grootheid van den hemel. Toen werd *gij* nog kleiner en de aarde werd klein, maar de hemel bleef groot.

Zie, zóó is het nu ook, als wij uit al onze zorg en benauwing opzien naar boven. Dan..... onze nood, onze dagelijksche zorgen..... onze duizend vragen..... hoe

klein, hoe klein! Maar de hemel is groot en het Godsplan is groot en..... de verlossing is nabij.

Ziet omhoog, want Jezus is komende.

En dan komt er een einde aan alle zonde en schuld. Dan, als het laatste oordeel voltrokken zal zijn, verstommen alle klachten, wordt er niet meer geschreid; vloeit er geen bloed meer.

Dan zal het zijn: Vrede op aarde.

Ziet omhoog, want de verlossing is nabij.

Jezus komt!

Ja, Hij komt en Hij komt als overwinnaar. Hij komt en Hij zal alles zijn in allen. Dan zullen wij Hem nooit meer bedroeven; dan klopt Hij nooit meer, zonder binnengelaten te worden; dan zullen we eeuwig bij Hem zijn.

Ja, ziet dáárom het meest omhoog. Hij komt, om de kroon te zetten op Zijn werk, om eere en heerlijkheid te ontvangen.

Ziet omhoog en verblijdt er u in, dat Jezus ook voor u den druk van het lijden, dat nog komende is, bij voorbaat reeds verlichtte, door u te doen verstaan, dat in dat lijden reeds ligt opgesloten het begin van Zijn eindelijke overwinning.

K.

V.

Vol van de gedachte aan moeders verjaardag, morgen, kwam Hannie de winkel van Wolf en Co. binnen.

Toen ze er een paar weken geleden die leuke zwart-zijden taschjes in de winkelkast zag had ze dadelijk gedacht: dit zou net wat voor moeder zijn.

Nu hingen ze er niet meer; als ze eens uitverkocht waren! Terwijl, bij de eerste toonbank al, een winkeljuffrouw haar vroeg, wat ze verlangde, dwaalden onder 't zeggen van haar begeerte heur blikken zoekend den winkel rond.

Ineens zag ze niet meer om naar taschjes, doch bleef ze kijken naar een groepje, twee toonbanken verder: Frieda met een, haar vreemde, dame.

Frieda had haar ook gemerkt en kwam naar haar toe. „Hannie, leuk zeg! Help je mee uitzoeken, dan kijken wij straks met jou. Maar laat me eerst even voorstellen.”

Ze nam Hannie mee tot waar haar gezellin, zich nu niet bemoeiend met de winkeljuf, op haar wachtte.

„Mevrouw Duplessy, Hannie Veltman, m'n vriendin”, stelde ze voor.

Blozend, een beetje verlegen, boog Hannie voor de chique dame.

Deze stak haar de hand toe.

„Frieda heeft me al van je verteld. Ik hoop je gauw eens bij me te zien. Ik mag immers Frieda's vriendinnetje wel tutoyeeren?”

„Graag, mevrouw”, zei Hannie, en was blij, dat de winkeljuffrouw, blijkbaar wat ongeduldig, even kuchte.

„Wat denk jij, dat 't best kleuren zal bij dit voile?”